

“మిస్ట్రీ రియా”

రచన : వడ్డాది శ్రీరామచంద్రమూర్తి

వృద్ధుడే వింటుంది మా ఆవిడ. అందులో మొన్న సెపెంబరులో బి. యె. పరీక్ష ప్యాసు అయినప్పటినుంచీ అసలే పట్టపగ్గాలు లేకుండా వున్నాయి. వంటాంజే నాల్గు గడియలు, నిద్రపోయే నాల్గు గడియలు మినహా ఇస్తే మిగతా ఆన్ని వేళలలోనూ, దెయ్యం కథలో, క్రైము (దొంగల) కథలో చదవాల్సిందే. నిమ్మజాతి వుద్యోగం అవడంచేత, ‘భస్మ’ నిక్కచ్చిచేత, వంటబ్రాహ్మణుడు లేక పోయాడుకాని, లేకపోతే మా ఆవిడ ఆ నాల్గు గడియలుకూడా దెయ్యం కథలు చదివేదే.

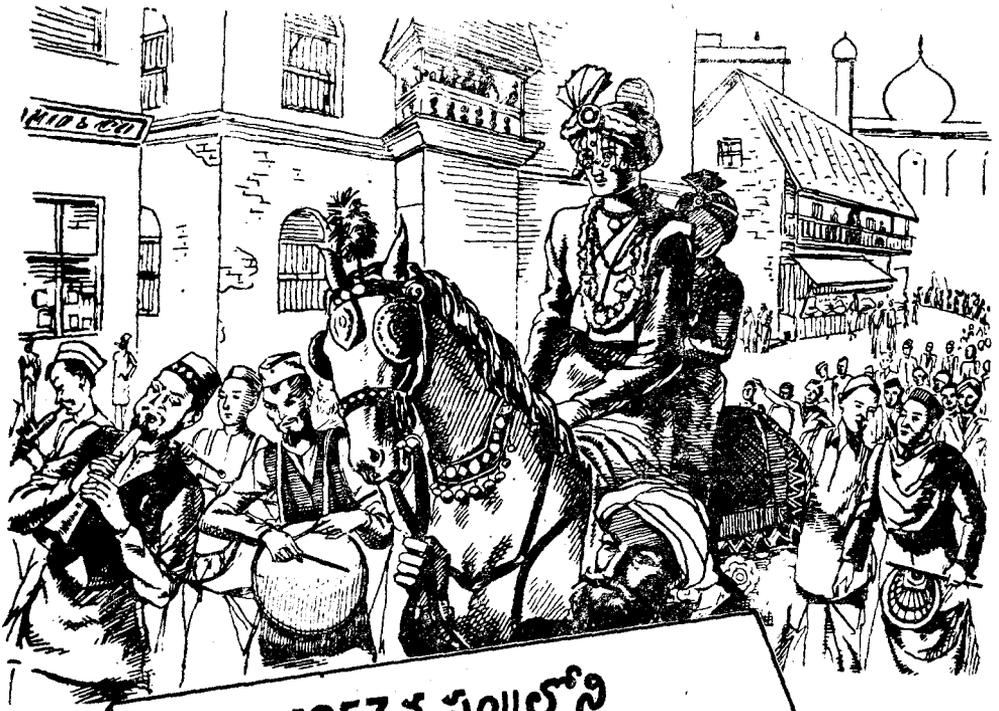
అవళ్ల ఎవరి మొహం చూసానో కాని—బహుశా, మా యింటి పక్కనున్న ఆనంద మొహన్ దయవుంటుంది; మనలో మనమాట వాడిమొహం అందంగానూ వుండదు, మోహనంగానూ వుండదు. అందుకనే వాడికా పేరు ఎవరు, ఎప్పుడు, ఎందుకు కెట్టాగో తెలియక కొట్టుకు వస్తున్నా—వాడిమొహం అలావుంచి, చెప్పవచ్చిందేమిటంటే,—నేనూ ఆఫీసుకు వెళ్ళగానే మా ఆఫీసురు పిలిచి “ఏం యింత ఆలస్యంగా వచ్చావేం?” అని డబాంచాడు. ఆయన నెత్తిమీద నున్న గడియారం కేసి చూసి “ఆలస్యం అవలేదండి, ఇంకో అయిదు నిమిషాల లైను వుండండి” అనేసరికి ఆఫీసు గడియారాన్ని నాల్గు, నన్ను ఎనిమిది తిట్టి, రాత్రి తొలవాయా తానుతంటాలు పడినా ఆయనకి సాధ్యంకాని ఓ కాగితాల కట్ట నా నెత్తిని పారేసి “సాయింత్రిలోపుగా ఇది పూర్తిచేసి ఇవ్వకపోతే, డొక్క చీరేస్తా” నన్నాడు. కాస్తా మూస్తా డొక్క శుద్ధివున్న ముండా వాడిని కనుక చచ్చి చెడి ఆ పైలు సాయిం

త్రానికి పూర్తిచేసి, యింటికొచ్చి రెండు మెతుకులు నోట్లో వేసుకు పడుకున్నాను.

రాత్రి రెండుగంట లవుతుంది. మా అమ్మ ఏదో సాధించుకొంటూ వచ్చి “బరే కానులూ! దానికి మళ్ళీ ‘మిస్ట్రీ రియా’ వచ్చిందా, ఈసారి పేలాపనకూడా వుందిరా లేవరా, లేవరా” అని లేపింది, మిస్ట్రీ రియా, మిస్ట్రీ రియాకి మా అమ్మ పెట్టిన మారుపేరు. లేచి చూచేసిరికి మా ఆవిడ మొహం అంత పాలిపోయింది. ఏదో లెక్కరు కొడుతోంది.

“హల్లో, డియరూ! ఆడుగో భీనుసిగు వచ్చేసాడు యిల్లు ముట్టడి వేసారు. వీధి తలుపు పగల గొడుతున్నాడు ... మీరు దూరాన ఉన్నారు. మీరు సహాయానికి రాలేరులండి— ఫరవాలేదు, యిదుగో పిల్లలు మొదట తర్వాత నేనూ, పిస్తోలు సిద్ధంగా వుండిలండి... ధాం, ధాం—” అని ఏమిటో పేరుతోంది. నాదగ్గర నిజానికి అప్పటికి పిల్లలులేరు, పిస్తోలు లేదు. ఏమిటా దీని తత్వం అని దీపంవేసి చూస్తే నా బల్లమీదున్న ‘వెయ్యాలకథ’ లలో రాత్రి చదివిన కథ సారాంశమీ మిస్ట్రీ రియా ?

1957 వ సం॥లోని ఒక సంతోషకరమైన దినము 1945 సం॥లోనే ఏర్పాటు చేయబడినది

కొద్ది మొత్తములను దాచుకొనకరి గవారు రూ. 5లకు ఒక సర్టిఫికెట్టును కొనవచ్చును. లేక ఒక్కొక్కటి అ. 4 అ. 8, రూ. 1 వంటున నే వింగు స్టాంపులను కొనవచ్చును. సర్టిఫికెట్టును, స్టాంపులను గవర్నరు మెంటువారిచే నియమించబడిన అతి కారముపొందిన ఏ ఏజెంట్లవద్దైన లేక నేవింగు బ్యాంకులోను పోస్టాఫీసులలోను దొరకను.

"నా బిడ్డల వివాహా ఖర్చులను నేను వర్తించగలనా?" ఈ ప్రశ్నకు సమాధానము మీరు ప్రస్తుతము ఏమి చేయుదురో దానిమీద ఆచారపడియుండును

వివాహములు చేయుటవలన డబ్బు ఖర్చు అగును అనేక సంవత్సరములకుముందే జాగ్రత్తతో ద్రవ్యమును కూడ బెట్టుటయు కూడ బెట్టినదనమును సక్రమముగా వడ్డీకివేసు కొనుటయు మీ బిడ్డలు ఎదిగివారికి వివాహమైన తర్వాత వారి సాంసారిక జీవనములో చక్కని ప్రారంభమునియ్య గలవు

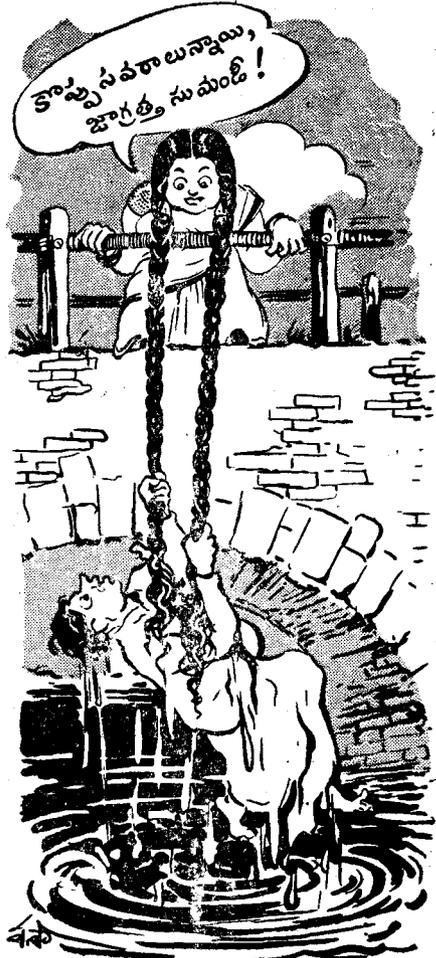
శేషనల్ సే వింగు సర్టిఫికెట్టు

- ★ ప్రతి రూ. 10లు 12సంవత్సరముల తర్వాత రూ. 15లు అగును.
- ★ మాటికి 4% వంతుల చొప్పున సాదారణ వడ్డీలంపిండును. దీని మీద ఇనకమెటాక్సు లేదు.
- ★ మూడు సంవత్సరములైనతర్వాత చేరినవడ్డీతో డబ్బును తీసుకొనవచ్చును. (రూ. 5ల సర్టిఫికెట్టుకు 18 నెలలు.)

ఇంతలో మా అమ్మ 'మిస్టీరియా కాదు, నీ తలకాయకాదు; ఇది గాలితప్ప యింకొకటి కాదు'ని చెప్పి వేపబెత్తం పట్టుకొచ్చి నాలుగు బజాయించింది. ఇదే సమయమని చెప్పి, నేను "భీమసింగూ! చచ్చావా! నేను వచ్చాక ఇంకలా బతుకుతావులే, పట్టుకోండి, పట్టుకోండి" అని ప్రత్యక్ష లంకాదహనం అంతపని చేసాక, మా ఆవిడకి మెలుకవ వచ్చింది. అవారే మా కృష్ణాస్టాల్సువా రనుగ్రహించి ఇచ్చిన "ఓవల్లీసు" టీన్ను విప్పి కాస్తతాగించి సముదాయించాక, మా ఆవిడ ఓ 'కర్తెను లెక్కయ' ఆరంభించింది. "ఏమండీ, అలాంటి మంచి పుస్తకాలు, అన్నీ మీరే చదువుకోకపోతే నాకుకూడా ఇస్తేనేమండీ? నిన్నరాత్రి ఓ కథ చదివాను, ఎంత బాగుందండీ, మీలాగే ఒకాయన జగత్తు మరమ్మత్తుకోసం, నాలుగైదు ఎక్కువోస్తున్నాయని, దేశంకాని దేశానికి కోయవాళ్ళకి సహాయం చేయడానికి వెడతాడు; ఈయనమీద కోపంవచ్చి కోయవాళ్లు దెయ్యాలని వుసికొల్పుతారు. చివరకి ఆయన లేకుండా చూసి ఇంటికి నిప్పెడతారు" అని తను చదివిన కథ ఒప్ప చెప్పింది.

దానికేం తెలుసు! ఆ కథ పర్యవసానంగా ప్రత్యక్ష లంకాదహనం అంతపని అవడం, అందులో నేను హనుమంతుడు పాత్ర ధరించడం—మా అమ్మ నేను చదువుకొన్న 'స్ట్రాయిడ్' మెహన నీళ్ళుచల్లి, "మిస్టీరియా కాదు నీ తలకాయ కాదు, గాలి," అని తన వాదం నెస్సినట్టు సాహేబు దగ్గరకెళ్లి తాపేను తెమ్మనడం—ఇవన్నీ మా ఆవిడకేం తెలుసు?

చివరకి చెప్పవచ్చిం నేమిటంటే, ఈ సంగతి కూడా తెలిసాక, దెయ్యాల కథలు చదవ వద్దంటే వింటుంది మా ఆవిడ! అబ్బే, నుల్లీ చదువుకోంది.

“అన్యథా శరణం నాస్తి”

పాతకోత :

“బౌలే ఓయువతీ! నన్నిన్ని సార్లు కాదన్నావు కదా? నీకు ఎటువంటి భర్తకావాలో ఓసారి చెబుతావా, విని సంతోషిస్తాను.”
 “నాభర్తకు మాంబి శీలముండాలి; అప్పుడప్పుడు కీకాస్త మొండితనం ప్రకటించాలి; ప్రపంచంలో ఒవటోరకమైన వేరుప్రతిష్ట ఉండాలనుకో; ఇంకా, దేవుడు మెలుచేస్తే అందరూ ఆయన్ని వీరభూజ చెయ్యాలి.”
 “చచ్చానా దేవుడా! ముదుసలిని అప్పుడే చర్చిల్ సతీమణి పెళ్లాడి కూచుంది. మరేవిటి సాధనం?”